

Ježiš odišiel na druhý breh Galilejského čiže Tiberiadského mora. Šlo za ním veľké množstvo ľudí, lebo videli znamenia, ktoré robil na chorých. Ježiš vystúpil na vrch a tam si sadol so svojimi učeníkmi. Blízko boli židovské sviatky Veľkej noci.

Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí, povedal Filipovi: „Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?“ Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí.

Filip mu odpovedal: „Ani za dvesto denárov chleba nebude stačiť, ak sa má každému ujsť čo len kúsok.“

Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých!?“

Ježiš povedal: „Usaďte ľudí!“

Na tom mieste bolo mnoho trávy. A mužov si tam posadalo okolo päťtisíc.

Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vdaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli.

Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: „Pozbierajte zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar!“ Pozbierali teda a odrobinami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali po tých, čo jedli, naplnili dvanásť košov.

Keď ľudia videli, aké znamenie urobil, hovorili: „Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet.“

Ale keď Ježiš spoznal, že chcú prísť, zmocniť sa ho a urobiť ho kráľom, znova sa utiahol na vrch celkom sám.

Bratia a sestry,

Včera sme vzdali Bohu chválu a poďakovali sme sa, že nás prijal za svojich. Rovnako, sme uznali, že láskavý Otec odovzdal všetku moc svojmu Synovi. Pravda, moc sa vždy viaže k starostlivosti, preto dnes vidíme Všemocného, ako sa stará o svoj ľud alebo zástup, ktorý: „*Šiel za ním (Ježišom), ... pretože videli znamenia, ktoré konal na chorých.*“ (Jn 6,2)

Podobne ako Mojžiš sa opýtal Hospodina, kde má vziať mäso na púšti, aby nasýtil Izrael, pýta sa aj teraz Pán apoštola Filipa: „*Kde nakúpime chlieb, aby sa títo najedli.*“ Iste, bola to iba rečnícka otázka, lebo Ježiš vedel, čo urobí. Filip aj Ondrej boli prví, ktorí stretli Mesiáša a teraz ich Mesiáš podrobuje skúške, či sa budú schopní povzniesť nad svoje materiálne očakávanie. A my s nimi. Aj my sme zvedaví, ako sa tento príbeh bude ďalej vyvíjať. Veď sme si prečítali ďalšiu vetu dnešného evanjelia: „*Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí.*“

Ježiš nechal rozsadiť mohutný zástup ľudí k jedlu na zelenej tráve. Zmienka o zelenej tráve mi vždy vítala hlavou, aj keď niekoľko interpretácií, človeka napadne hneď, však? Vysvetlenia sa nám dostalo na jednej prednáške, kde nám náš košický biblista Juraj Feník (dnes má meniny) vysvetlil, že ide o odvolávku na Žalm 23: „*Pán je môj pastier, nič mi nechýba, pasie ma na zelených pašienkach.*“ Totiž, sv. Ján evanjelista, nám pri zázraku rozmnoženia chleba pripomína, koho máme v Ježišovi vidieť. Aby sme sa nedali pomýliť zástupom z dnešného evanjelia. Potom Ježiš vzal chlieb, vzdával vďaky a rozdával ich sediacim. Čo nám pripomína eucharistickú slávnosť (sv. omšu), kde sa napĺňa prísľub 23-tieho Žalmu: „*Pán je môj Pastier, nič mi nechýba.*“

Aj ďalší Pánov príkaz, aby učeníci pozbierali zvyšné kúsky chleba, ktoré nemajú vyjsť nazmar, nám pripomínajú eucharistické slávenie. Naplnili nimi dvanásť košov, čo je tradičné číslo plnosti a dokonalosti, a uchovali ich. Aby sa nimi mohli nasýtiť budúce generácie kresťanov pri svätých omšiach. Pretože eucharistia je skutočne prameň duchovného života cirkvi, ktorá sa takto živí svojim Pánom.

Bratia a sestry, toto sv. evanjelium nás privádza k jednému so základov aj nášho duchovného či sviatostného života. Nabudúce si iste spomeniete pri sv. omši, pri premenení, kto je Ten, ktorý láme chlieb a rozdáva ho nám. Vtedajší účastníci zázraku premenenia chleba vraveli, že je to prorok. Videli v Ježišovi niekoho, kto uspokojí ich túžby podobne ako Mojžiš na púšti. Hrubo povedané: Chlieb zadarmo. Preto ho chceli vyhlásiť za svojho kráľa. Čomu sa Pán vzoprel, nehodlajúc prijímať ich ovácie a ustupovať ich túžbam, preto odišiel. Späť na horu, odkiaľ zostúpil, aby nasýtil zástup. Boh sa totiž, nedá vmestnať či ohraničiť ľudskými predstavami, túžbami a očakávaniami. Je celkom iný. Ani Filip ani Ondrej ani zástupy sa vtedy neboli schopní povzniesť nad svoje vlastné predstavy. Aké sú však naše predstavy o dobrom Pastierovi?